

[Poul Dam.]

oprigtigt glæde mig. Men jeg beder de to partier om nøje at overveje hvert enkelt skridt, de foretager, for hjørnet til den fascistiske udvikling er måske svært at lægge mærke til, men når man først er kommet omkring det, vil man se, hvad det er, man har gjort.

Kjeld Olesen (S):

Jeg tror, at adskillige, der har været på talarstolen i aften, vil få en interessant læsning om nogen tid, når de skal til at gennemlæse, hvad der er gjort af bemærkninger heroppefra, efter at der for nogles vedkommende har været tale om en hel dags tilløb. Der er indlæg, der ikke har overrasket så meget, andre indlæg, der har overrasket en del, og indlæg, der har skuffet en del.

Jeg må nok sige, at de bemærkninger, jeg har hørt fra min gode ven hr. Poul Dam, hører til den sidste kategori, bl. a. fordi jeg altid har opfattet hr. Poul Dam som en politiker med en ikke ringe logik i sin tankegang. Her sidst hørte jeg hr. Poul Dam spørge — det var det radikale venstre — om ikke makkerskabet kan bekymre. Må jeg gøre hr. Poul Dam opmærksom på, at det ikke er så forfærdelig mange dage siden, socialistisk folkeparti stemte sammen med fremskridtspartiet om et ændringsforslag til den sag, vi her behandler, et ændringsforslag om vedtægt.

Jeg tror, at det vil gavne sagen meget — hvad naturligvis er vanskeligt her i aften — om en vis nøgternhed kunne komme ind i denne debat. Man har forsøgt at stille dette forslag til en dagsorden op, som om der nu sker en radikal ændring af tilstandene på arbejdsmarkedet, når det drejer sig om lønmodtagernes ret til demonstration og blokade, og det er måske det sørgeligste af det hele, når man sidder og lytter til argumenterne. Det kan være, at det gør indtryk på nogle, der lytter med, men det skal siges, så det ikke kan misforstås, at det helt afgørende indhold i dette dagsordensforslag er, at der ikke sker en gnist af ændring i forhold til det, der gælder i dag. Der er ikke tale om en ændring, når det drejer sig om blokaderetten. Der er ingen ændring, når det drejer sig om rettighederne i øvrigt. Der er ingen ændringer, når det drejer sig om de kampmidler, som landets arbejdere og lønmodta-

gere kan tage i anvendelse. Derfor er det himmelråbende at høre nogle tale om, at socialdemokratiet har kapituleret.

Der har igennem adskillige år været den ene blokade efter den anden. Ikke blokader, hvor man griber fysisk til værks, men blokader, hvor man anvender de langt mere effektive metoder, der eksisterer inden for de faglige organisationer. Man har nævnt nogle eksempler her i aften; jeg kunne føje til, at om man i disse tilfælde havde taget kontakt til de faglige hovedorganisationer, havde tilrettelagt en blokade, som den er vanlig ved at inddrage relevante faglige organisationer, ved at tage de skridt, der skal til, således at den pågældende virksomhed gennem disse aktioner udsættes for den effektive blokade, at de ikke f. eks. modtager nødvendige reservedele, ikke modtager alt det, der skal til, for at den virksomhed kan køre, så havde man også opnået resultaterne.

Jeg kender udmærket godt argumentationen, når man fra VS', kommunisternes og desværre også SFs side skal kommentere den faktiske situation inden for dansk fagbevægelse. Den faktiske situation inden for dansk fagbevægelse er, at man gennem demokratisk opbyggede organisationer har indgået overenskomster, har sikret sig nogle rettigheder og i øvrigt har baseret hele sin indsats, alle sine kampmidler på et retssystem. Det er selve dette retssystem, som VS, DKP og andre ønsker at ødelægge med alle til rådighed stående midler.

Jeg mener, at ledelsen af dansk fagbevægelse er i sin gode ret og de eneste, der har denne ret, til at udtale sig, som det f. eks. er sket for nylig af LOs formand, i aften af LOs næstformand, der siger: vi er modstandere af fysisk blokade, og naturligvis skal landets lovgivning overholdes. Det har været tilfældet hele tiden, og det vil også være tilfældet for fremtiden.

For at overbevise ikke hr. Knud Jespersen, hr. Kurt Hansen eller andre, men dem, der måske er lidt forvirrede af denne komplicerede sag, vil jeg spørge justitsministeren, om vedtagelse af dette dagsordensforslag betyder så meget som en tøndel forskel i forhold til den praksis, der har eksisteret indtil nu.

Formanden:

Der er indtegnet 3 til korte bemærkninger, derefter bliver det justitsministerens